

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.II.140/2025/6. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2026. március 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2025. október 15. napján kihirdetett, B.137/2025/23. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A vádlott cselekménye a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés szerint minősül.

A bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe a 2025. május 6. napjától 2025. október 15. napjáig büntügyi felügyeletben töltött időt akként számítja be, hogy 1 (egy) nap szabadságvesztésnek 5 (öt) nap büntügyi felügyelet felel meg.

Az elsőfokú eljárás során felmerült, összesen 3.270.009,- (hárommillió-kettőszázhetvenezer-kilenc) forint büntügyi költség megfizetésére köteles a vádlott.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 34.935,- (harmincnégyezer-kilencszázharmincöt) forint büntügyi költség megfizetésére a vádlott köteles.

I n d o k o l á s

[1] A Győri Törvényszék a 2025. október 15. napján megtartott előkészítő ülés alapján ugyanezen napon meghozott B.137/2025/23. számú ítéletében Terhelt1 vádlott bűnösségét 1 rendbeli kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés és (3) bekezdés) állapította meg, ezért 8 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztésből annak kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelek további sorsáról elkobzás, vagyoneklobzás, megsemmisítés, illetőleg vádlott részére történő kiadás alkalmazásával, továbbá az eljárás során felmerült bűnügyi költség részben a vádlott általi, részben az állam általi viseléséről.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen Terhelt1 vádlott és védője jelentettek be fellebbezést enyhítés érdekében.

[4] Terhelt1 vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés ugyan a középérték alatt marad, azonban az nem tekinthető arányosnak, mivel a törvényszék nem végzett kellően differenciált értékelést a személyi körülmények és az eljárási magatartás tekintetében. Álláspontja szerint a különösen jelentős mennyiség már önmagában minősítő körülmény, az alsó határ többszöröződése ugyanakkor nem jelent arányosan növekedő társadalomra veszélyességet, figyelemmel arra a körülményre is, hogy a kábítószer nem került a fogyasztókhoz, ekként nem történt meg a védett jogi tárgy, az egészségség sérelme.

[5] Hivatkozott a védő arra is, hogy az elsőfokú bíróság a védenca beismerését csupán kis súllyal értékelte a tettenérés okán, azonban a védő szerint ez nem zárta ki a beismerés enyhítő jellegét és nem fosztotta meg a felelősségvállalás önálló erkölcsi és jogi jelentőségétől, ezért a beismerés nagyobb súlyú értékelése indokolt. A védő álláspontja szerint a végrehajtási fokozat differenciálása is a büntetés individualizációjának a része, a büntetés céljai a vádlott súlyos egészségügyi problémái okán enyhébb végrehajtási fokozatban is elérhetőek. A visszaesés körében kitért arra, hogy a védenca korábbi szabadságvesztés büntetéséből 2017. évben szabadult, jelen ügyig több év telt el, és az időmúlás is enyhítő súllyal értékelendő, továbbá a 2021-es felfüggesztett szabadságvesztés ténye sem teszi önmagában szükségessé a maximálisan represszív szankció alkalmazását. Kifogásolta, hogy az ítélet indokolása a generális prevencióra és a mennyiségi súlyra koncentrált, a védő szerint a speciális prevenció és a reintegráció kérdésköre háttérbe szorult.

[6] A lefoglalt mobiltelefonok és Porsche személygépkocsi elkobzása körében hivatkozott arra, hogy az arra vonatkozó rendelkezések a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontjának téves alkalmazásán alapultak, az elkobzás törvényi feltételei nem álltak fenn, ezért az elkobzás jogszabálysértő és aránytalan volt.

[7] A fentiek alapján a védői indítvány a kiszabott szabadságvesztés tartamának jelentős enyhítésére, a végrehajtási fokozat börtönre történő megváltoztatására, a közügyektől eltiltás arányos mérséklésére, a mobiltelefonok és a személygépkocsi, illetve annak kulcsa tekintetében hozott elkobzás mellőzésére, és ezen dolgok lefoglalása megszüntetésével a vádlott részére történő kiadására irányult.

[8] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.295/2025/1-I. számú átiratában az enyhítés érdekében bejelentett védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Megállapította, hogy a felülbírálat terjedelme korlátozott (Be. 590.§ (3) és (5) bekezdés). A törvényszék hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási hibát nem vétett, az irányadó tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a bűncselekmény minősítése törvényes azzal a kiegészítéssel, hogy a Btk. 176. § (1) bekezdésénél a kereskedés elkövetési magatartást (IV. fordulat) is indokolt feltüntetni.

[9] A büntetéskiszabási körülmények körében kitért arra, hogy a vádlott terhére rótt cselekmény kiemelten veszélyes a társadalomra, hiszen a különösen jelentős mennyiségnek is mintegy 55-szörösét kitevő hatóanyagtartalmú kábítószeret tárolt, mely mellett különböző, emberi fogyasztásra szánt ipari vegyszereket is beszerezett, továbbá a vádlott gátlástalanságát mutatta, hogy ugyanilyen jellegű bűncselekmény okán már három alkalommal került jogerősen elítélésre, azonban a kiszabott szankció nem tartotta vissza

újabb, jelentős volumenű bűncselekmény elkövetésétől. Az irányadó középértékhez képest az enyhítő körülményként értékelt beismerés és megromlott egészségi állapot mellett is méltányosnak tekinthető a törvényszék által kiszabott szabadságvesztés, annak enyhítését a bűncselekmény tárgyi súlya okán és a speciális prevenció érdekében a fellebbviteli főügyészség nem tartotta indokoltnak.

[10] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt a bűncselekmény jogszabályhelyének pontosításával és a bünyügyi felügyelet beszámítására vonatkozó rendelkezéseknek a Btk. 92. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pontja alapján történő kiegészítése mellett, mivel annak rögzítése az ítéletben elmaradt.

[11] A nyilvános ülésen megtartott perbeszédében Terhelt1 vádlott védője az írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartva továbbra is hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében figyelembe veendő körülményeket nem a súlyuknak megfelelően értékelt, ezért álláspontja szerint a büntetés enyhítésére van lehetőség. A főügyészségi átiratra reagálva kitért arra, hogy a IV. fordulat szerinti elkövetési magatartás, a kereskedelem feltüntetése téves, hiszen az előkészítő ülésen a főügyészség forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében kérte védenca felelőssége megállapítását és az ítélet [23] bekezdésében a törvényszék is ekként foglalt állást.

[12] A védő hivatkozott arra is, hogy semmilyen bizonyíték nem állt rendelkezésre arra, hogy a védencaénél talált ipari vegyszereket a vádlott kábítószerrel bekeverve emberi fogyasztásra szánta, a vádlott a nyomozás során arról számolt be, hogy azok az autószerelői, barkácsolói tevékenységéhez kapcsolódtak, ezért a védő szerint nem hozhatók összefüggésbe a kábítószerrel, ezen körülményt a bünteteskiszabás körében súlyosító körülményként sem lehet figyelembe venni. Az enyhítés irányába ható körülményként kérte értékelni, hogy a kábítószer nem került ki a fogyasztók körébe, az emberi élet, testi épség sérelme elmaradt az ügyben, továbbá a beismerő magatartáson túlmutató körülményként hivatkozott Terhelt1 vádlott együttműködő magatartására, hiszen a garázsokat, műhelyeket maga mutatta meg a nyomozó hatóság részére, vállalta a cselekménye következményeit, ezért beismerő vallomása is nagyobb súllyal értékelendő a másodfokú eljárásban.

[13] Az elkobzás körében a védő új körülményként előadta, hogy a személygépkocsi nem a vádlott, hanem egy cég tulajdonát képezi, ezért arra elkobzás szabályosan nem gyakorolható, a vagyonelkobzással érintett pénzüsszegek és karórák nem hozhatók összefüggésbe a bűncselekmény elkövetésével, nem ismert a karórák megszerzésének időpontja, a pénzüsszeget pedig a vádlott édesapja biztosította fia részére, ezért nincs olyan bizonyíték, amely a vagyonelkobzás jogszerű alkalmazását tenné lehetővé. Mindezek alapján a védői indítvány az írásban benyújtottakkal egyezően került a nyilvános ülésen is előterjesztésre, kiegészítve a vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezések mellőzésével.

[14] A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartva az átiratában foglaltakat a védelem által felvetett érvelésekre is reagált. Ennek körében kitért arra, hogy az ipari vegyszerek felhasználására vonatkozó állítása a tényállás [15] bekezdésében rögzítetteken alapult, a sósavval töltött flakon kapcsán a vádlott maga mondta el, hogy azt speed gyártásához használta, ezért következtetés vonható arra, hogy a vádlott az ipari vegyszereket emberi fogyasztásra szánta.

[15] Rámutatott arra is, hogy a tényállásból nem csak egyszeri cselekmény mutatkozik, a vádlott autójában, két garázsban és két ingatlanban is tárolt kábítószereseket, és azokhoz szükséges eszközöket, mely olyan tevékenységre utal, hogy a kábítószer a megélhetésének számottevő eleme volt. Jelentős volt a nyomatéma a vádlott büntetett előéletének is, a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének leteltét követő 3 hónapon belül már megindult a vádlottal szemben az újabb büntetőeljárás, ekként korábbi elítélése sem tartotta vissza a különösen jelentős mennyiségre elkövetett cselekménytől.

[16] A fellebbviteli főügyészség képviselője nemcsak a tettenérés, hanem a bizonyítékok alapján sem látott lehetőséget az enyhítő körülmények körében a beismerő vallomás nagyobb nyomatékkaal történő értékelésére. Az elkobzás és a vagyonekobzás alkalmazása körében rámutatott arra, hogy a személygépkocsin átalakítás történt, a kábítószer-kereskedelem elkövetési ideje alatt szerzett vagyon ellenkező bizonyításig elkobozható, és a vádlott munkahellyel és jövedelemmel nem rendelkezett, őt az édesapja tartotta el, ezért a vagyontárgyakra vonatkozó bírói döntések is helytállóak voltak. Mindezek alapján az ügyészi indítvány a bűnügyi felügyelettel kapcsolatos rendelkezések és a bűncselekmény jogszabályhelyének a pontosításával az elsőfokú ítélet helybenhagyására, valamint a gépkocsi tárolásával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viselésének a vádlottra történő kötelezésére irányult.

[17] Az ítéltábla a védelmi fellebbezést nem találta alaposnak.

[18] A másodfokú felülbírálat során az ítéltábla a Be. 580. § (2) bekezdésében, az 583. § (3) bekezdés a) pontjában, az 590. § (3) és (5) bekezdéseiben, valamint az 591. § (2) bekezdésében foglaltak szerint korlátozott felülbírálatot folytatott le.

[19] Ennek keretében megvizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdésében foglaltakat, amelynek során megállapította, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le, ennek során a Be. 607.§ (1), 608.§ (1), illetőleg 609.§ (1) bekezdéseiben részletezett, a hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási hibát nem vétett. Terhelt1 vádlott az előkészítő ülésen beismerte a terhére rótt bűncselekmény elkövetését és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, beismerése elfogadására az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően került sor.

[20] A fellebbezés jogalapjára (tartalmára) figyelemmel a Be. 591. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének a megalapozottsága nem volt vizsgálható, ennélfogva az általa megállapított tényállás a másodfokú eljárásban is irányadó volt [Be. 591. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont]. Ennek alapulvételével végezte el a törvényszék a Be. 590. § (5) bekezdésének b), c) és d) pontján alapuló további vizsgálatot, amelynek eredményeképpen megállapította azt is: a tényállásban rögzítettek figyelembevételével az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett Terhelt1 vádlott bűnösségére.

[21] Az elsőfokon eljáró bíróság által megállapított tényállás alapján a vádlott terhére rótt elkövetési magatartás azonban nem forgalomba hozatalként, hanem kereskedésként értékelendő, ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség is helytállóan rámutatott.

[22] A kereskedéssel elkövetés a forgalomba hozatalt is magában foglalja, de annál tágabb körű. Folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adásvételek által valósul meg, amelyek haszonszerzésre irányulnak, és magukban foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz (1/2007. Bűntető jogegységi határozat). Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedelem céljából történő megszerzése, készletezése, csomagolása, szállítása, elosztása.

[23] Terhelt1 vádlottól lefoglalt kábítószer különösen kiemelkedő mennyiségű volt, több rejtkehelyről kerültek különböző kábítószer, ipari vegyszerek, illetőleg kábítószer előállítására alkalmas eszközök feltalálásra, az ipari vegyszerek kapcsán a tényállásban is rögzítettek szerint ([15] bekezdés) a vádlott azok egy részét kábítószer gyártásához is használta. A vádlottól nagyobb mennyiségű, különböző méretű simító záras steril tasakok is lefoglalásra kerültek, melyek kétségtelenül a kábítószer porciózására szolgálnak. A lefoglalt kábítószerben annak felütésére, hígítására szolgáló koffein is kimutatásra került. A kábítószer behozatalának körülményei, és az előbbieken felsorolt körülmények túlmutattak a forgalomba hozatalon, a vádlott haszonszerzés céljából vett részt a kábítószer behozatalában, illetve a kábítószer előállítását követően annak forgalmazásában, vagyis a feltárt körülményekből kétséget kizáróan a vádlott kereskedői magatartására volt következtetés vonható. Erre figyelemmel a kereskedői fordulat megállapítása volt indokolt, ekként az ítéleti tényállás alapján a vádlott cselekménye a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata és (3) bekezdés szerint minősült. A másodfokú bíróság a minősítés kapcsán a [24] bekezdésben felhívott rendelkezéseket kiegészíti a Btk. 461. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont, valamint a (3) bekezdés b) pont jogszabályhelyekre való utalással, és mellözi a Btk. 461. § (2) bekezdésére történő felhívást.

[24] A büntetéskiszabás másodfokú felülbírálati során az ítéltábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által helytállóan számbavett és megfelelően értékelt enyhítő és súlyosító körülményekre. Megállapítható, hogy a törvényszék minden figyelembe vehető tényezőt feltárt és értékelt. A vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyára, annak elkövetése körülményeire, módjára, illetve a vádlott előéletére figyelemmel megállapítható, hogy nagyon méltányos büntetés indítványozására került sor az ügyészség részéről beismerés esetére. Az elsőfokú bíróság részéről valamennyi, védelem által hivatkozott enyhítő körülmény értékelésre került, a feltárt büntetéskiszabási körülményeket a törvényszék súlyuknak megfelelően értékelte. Olyan egyéb körülmény sem volt feltárható, amely a Btk. 35. § (2) bekezdés alkalmazásával eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását indokolta volna.

[25] Az ítéltábla szerint az alkalmazott joghátrány megfelelően igazodik a cselekmény tárgyi súlyához, a vádlott társadalomra veszélyességéhez és alkalmas a generális és speciális prevenciók célok megvalósításához is, az a büntetési céloknak megfelel, ezért annak további enyhítésére a vádlott bűnügyi előélete okán nem látott az ítéltábla lehetőséget.

[26] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során, a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is, melyekről az ítéltábla megállapította, hogy azok is megfelelnek a törvényi rendelkezéseknek.

[27] A védelem által felhozott kifogások tekintetében megállapítható, hogy a vádlottól lefoglalt gépjármű átalakításra került éppen annak érdekében, hogy a kiképzett rejtkehelyeken kábítószer tudjon a vádlott behozni, ahogyan azt az ítéleti tényállás is tartalmazza, ekként a bűncselekmény elkövetéséhez használt jármű elkobzása a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján törvényes volt. A vagyoneklobzásra került egyéb tárgyak esetében is egyetértett az ítéltábla a törvényszéki döntéssel, hiszen az édesapja által eltartott, és jövedelemmel nem rendelkező vádlott által előadott személyi körülmények és vagyoni viszonyok alapján arra vonható következtetés, hogy a lefoglalt és a vádlotthoz köthető BMW típusú gépjárműben feltalált vagyontárgyak kábítószer-kereskedelemből származtak, ezért a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja és a 74/A § (1) bekezdés b) pont alkalmazására is törvényesen került sor.

[28] A bűnügyi felügyelet beszámítására vonatkozó rendelkezések tekintetében a másodfokú bíróság megállapította, hogy azok nem teljeskörűek, ezért a rendelkező részt

pontosította, és az alkalmazott jogszabályhelyek körét kiegészítette a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontja és (4) bekezdés felhívásával.

[29] Az ítéletből nem derült ki, hogy a törvényszék milyen okból állapította meg, hogy a nyomozati iratok 8.6.19. szám alatt lévő vegyészszakértői vélemény beszerzése kapcsán felmerült büntügyi költség az állam terhén marad, azonban ezen szakértői vélemény beszerzése a vádlott terhére rótt bűncselekmény kapcsán is indokolt volt, annak megállapításai figyelembevételre kerültek, ekként annak viselésére is a vádlott köteles a Be. 574. § (1) bekezdése alapján.

[30] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[31] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az előterjesztett védelmi fellebbezést a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülés keretében elbírálv a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a bűncselekmény minősítése, a büntügyi felügyeletben töltött idő beszámítása és a vádlott által viselendő büntügyi költség összege körében megváltoztatta, egyebekben a törvényszék elsőfokú ítéletének rendelkezéseit – amelyek törvényesek és megalapozottak – a Be. 605. § (1) bekezdésében foglaltak szerint helybenhagyta.

[32] Az ítéltábla a Be. 613. § (1) bekezdésében foglaltak szerint megállapította a másodfokú büntetőeljárásban a lefoglalt gépjármű tárolásával összefüggésben felmerült büntügyi költség összegét, és rendelkezett annak vádlott által történő viselése tárgyában is a Be. 574. § (1) bekezdése alapján.

Győr, 2026. március 12.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Papp Krisztina s.k.
előadó bíró

Dr. Németh Balázs s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2025. október 15. napján kihirdetett, B.137/2025/23. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. március 12.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke